

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra To verdener (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "To verdener", i Hjortø, Knud: *To verdener*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2008, s. 163. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_18-shoot-idm140047356880752.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: To verdener

Efter tragedien med det døde barn og Helgas påfølgende opbrud prøver Grandlev da at komme til rette med sin og hendes uforenelighed. Resultatet bliver resignation; i et brev til Helga beskriver han, hvordan han er nået frem til tilstanden. Han beretter desuden om en tidskritisk afhandling, han har skrevet, om »personlighedens samling og det moderne livs splittende indflydelse« (s. 137). Her stiller han sin egen tænkksomhed — visdom kalder han den — over for »Det ny barbari« (s. 138), dvs. foragten for tanken, for den del af kulturen, hvis nytte ikke er umiddelbart indlysende. Nutidens barbar beskriver han med udgangspunkt i den positive Helga-oplevelse, men som en negativ figuration af »livets umiddelbare kraft« (s. 140), den kraft, han så overvældende oplevede i mødet med Helga. Grandlevs overvejelser lægger sig i forlængelse af diskussionen i *Kraft* om Stendal som den ny, barbariske repræsentant for landkulturen.